

gældende Diskonto af 6 pCt. efter Bankens Opgivelse ikke levner den nogen Fortjeneste paa den afgiftspligtige Seddelmængde.

I Lovforslagets § 3 foreslaas en Ændring, hvorved Handelsministeren overtager Hvervet som kongelig Bankkommissær i Stedet for Justitsministeren. Denne Ændring er en naturlig Følge af den stedfundne Fordeling af Forretningerne, efter hvilken Bankvæsen hører ind under Handelsministerens Omraade.

Den betydelige Interesse, Erhvervene har i, at Nationalbankens Ledelse til enhver Tid stiller sig forstaaende og imødekommende overfor dets Krav, gør ogsaa denne Ændring ønskelig.

I Nationalbankens Octroi § 43 er der tilsagt Banken Fritagelse for „nogen Slags Afgift“. Allerede i Lov af 12. Juli 1907 er der foretaget den væsentlige Indskrænkning heri, at Banken skal betale en Afgift til Staten af 750,000 Kr. foruden en vis Andel i Bankens Nettooverskud. Denne Afgift maa anses som et Vederlag for

Seddelprivilegiet, medens Banken i Mod sætning til andre Aktieselskaber ifølge sin Octroi er fritaget for at betale Skat af sin Indtægt.

Da denne Fritagelse synes utidssvarende, og Nationalbankens Aktionærer ikke ses at være anderledes stillede overfor det offentlige, end ethvert andet Selskabs Aktionærer, har Regeringen fundet det rimeligt, samtidig med de ovenfor omtalte Ændringer i Octroien at foreslaa en Ændring, hvorved Nationalbanken fremtidig bliver pligtig til af dens Overskud efter Fradrag af den betalte Seddelafgift og Skat til Stat og Kommune at betale Indtægtsskat i Lighed med andre Aktieselskaber (§ 4).

Da § 16 i Lov af 12. Juli om Forlængelse af Nationalbankens Octroi fastsætter, at de Nationalbanken givne og fornyede Rettigheder og Tilsagn ikke kan tilbagekaldes eller forandres inden 31. Juli 1938, maa det anses fornødent, at Loven faar Tilslutning fra Nationalbankens Aktionærfor samling (§ 5).